

[Glensgård]

med mere stabilitet, med mere handlekraft. Socialdemokratiet ønsker et folketing, hvis handlinger kan genskabe den fornødne tillid mellem befolkningsgrupper, mellem partier og organisationer, hvis samarbejde er en afgørende forudsætning for, at vi kan nå de rigtige løsninger.«

Han fortsatte:

»Vi må se i øjnene, at det ikke lader sig gøre under de nuværende vilkår. Tværtimod har regeringens eneste handlinger meget stærkt forværret mulighederne for noget sådant.«

Det var hr. Kjeld Olesen, der brugte bemærkningerne om den lille venstre-regering. Hr. Bertel Haarder burde egentlig have brugt de samme bemærkninger om den nuværende, socialdemokratiske regering, for de havde nøjagtig den samme styrke, og de kunne fremsættes på nøjagtig de samme betingelser.

Regeringen Anker Jørgensen misregerer Danmark, men det værste er, at heller ikke den tidligere udenrigsminister i den forhenværende Anker Jørgensen-regering kan fremsætte noget egentlig alternativt finanslovsforslag, kan fremlægge nogle egentlige alternative tanker til socialdemokratiet. Det er småændringer, venstre har lagt frem.

Men det er endnu værre. Heller ikke den person, som gerne ville have siddet på hr. Kjeld Olesens stol i dag, nemlig hr. Poul Schlüter, er i stand til at fremlægge nogle tanker, som tilnærmelsesvis ændrer ved den politik, som socialdemokraterne lægger frem. Det var så lykkeligt for det konservative folkeparti, at regeringen valgte den nemme måde at gennemføre besparelser på – hvis de bliver gennemført – at lave en budgetreguleringskonto. Straks hoppede det konservative folkeparti på samme idé og lavede en budgetreguleringskonto, der var cirka dobbelt så stor. Det er ikke en måde at arbejde på.

Danmark skal nødvendigvis drives som en forretning, vi er ikke noget socialkontor, vi skal nødvendigvis have balance i indtægter og udgifter. Skulle indtægterne være en lille smule større end udgifterne, gjorde det såmænd ikke noget, for vi har en stor gæld, vi skal have betalt tilbage.

Men hvad er det, socialdemokratiet lægger op til? Ja, de vil sørge for, at vi får en forøget arbejdsløshed, fordi man beskatter produktionsapparatet. En beskatning af produk-

tionsapparatet klarer socialdemokratiet ved at forøge aktieselskabsskatten, ved at forringe erhvervslivets skattelovgivning, og desuden vil socialdemokraterne forhøje indkomstskatten, altså den skat, som er lagt på produktionen. Det er nøjagtig det modsatte, der er nødvendigt i den situation, vi står i.

Den OECD-rapport, som hr. Palle Simonson har omtalt, taler om, at vi må forvente en yderligere forringelse af beskæftigelsen med 20.000–30.000 personer i 1980. Det skal tilføjes her, at de tal, som OECD-økonomerne regner på, kommer fra regeringerne selv. OECD-rapporten siger også, at vi må forvente en inflation i Danmark på 12 pct. Man kan næsten ikke engang sige: vel bekomme, for pillen er for sur at sluge. Men en inflationsprocent på 12 i 1980 er, hvad regeringens egne tal via OECD-økonomerne resulterer i. Vi kan også forvente et betalingsbalanceunderskud på 18–19 mia kr. i 1980. Det er også OECDs økonomer, der fortæller os det.

Regeringen vil formentlig hævde, at nu har man fremlagt en halvhedsløsning eller en kvarthedsløsning, som hjælper på problemerne. Vi tror ikke på de tal, som regeringens økonomer har fremlagt i forbindelse med den kvarthedsløsning, som socialdemokratiet har fremlagt. Vi vil vove at påstå, at betalingsbalanceunderskuddet i 1980 – under forudsætning af, at socialdemokratiets halv-, hel-, kvarthedsløsning gennemføres – vil blive i størrelsesordenen 16–17 mia kr. mindst. Denne påstand vil vi gerne kigge på i december måned 1980, og så vil vi også bede socialdemokraterne om at rejse sig op og erkende, at vi fik ret.

»Anker eller kaos, det er vort mål.« Et sådant citat ville kunne fremsiges fra denne talerstol, uden at det kunne angribes. Citatet kunne være kommet fra et socialdemokratisk gruppe-møde. Som Børsens leder skriver i dag:

»Spekulerer socialdemokratiet måske i økonomisk kaos, så der ud af elendigheden kan vokse et socialistisk samfund? Den økonomiske politik, som socialdemokratiet gennem de sidste år har stået for, er i hvert fald hasardspil med befolkningens og dermed også lønmodtagernes velfærd. Derfor er der brug for handling nu. Allerede i morgen aften kan det være for sent.«

Jeg er ikke i tvivl om, at socialdemokraterne godt er klare over, at skal der gennemf-